

НИЗ СВЕТОТО ПИСМО со ДР. Џ. ВЕРНОН МЕКГИ

КНИГА: Изреки

БИБЛИСКИ ТЕКСТ: Изреки 28:1-29:4

ПРОГРАМА: #4715

Драги пријатели, ако имате Библија до себе, отворете ја кај глава 28 од книгата Изреки. Ќе го прочитаме првиот стих:

Безбожниот бега, кога никој не го гони; а праведниот е смел како лав. (Изреки 28:1)

Гревот секогаш води кон некаков страв во животот - без разлика дали луѓето го препознаваат коренот на тој страв или не. Кога луѓето прават некаков грев, најчесто се свесни дека прават нешто погрешно и затоа имаат одреден страв. Но, има и такви чија совест е до толку отапена што не се свесни за поврзаноста помеѓу гревот и стравот. Пред некое време имав прилика да проповедам пред една група луѓе. Помеѓу нив имаше млад дечко и млада девојка кои не беа венчани, а живеат заедно. Темата на мојата проповед беше гревот, но никогаш не спомнав нешто поврзано со нивната ситуација. Изгледа дека дечкото си ја имаше мувата на капата, и постојано се обидувааше да аргументира дека тоа што тој и неговата девојка го прават не е погрешно.

Иако самиот тој не сметаше дека живеењето под ист покрив со неговата девојка е погрешно, сепак мислам дека имаше нешто длабоко во него што не му даваше мир, и затоа постојано се обидувааше да се одбрани. Мудроста вели дека безбожниот бега кога никој не го гони.

Од друга страна се праведниците, за кои мудроста вели дека се смели како лавови. Ако знаете дека во некоја ситуација сте во право и ја кажувате вистината, вие нема да имате проблем да бидете смели и храбри. Оние кои лажат, и кои живеат во грев не се храбри, туку имаат нешто што се нарекува комплекс на вина.

Всушност, сите ние имаме комплекс на вина бидејќи сите сме грешни. Но, тој комплекс е особено изразен кај оние кои направиле некаков грев, и сакаат да го сокријат. Пред некое време разговарав со психолог кој пред неколку години предавал психологија на факултет. Ми рече: „Денес живееме во време во кое луѓето сакаат да се ослободат од тоа чувство на вина, но тоа е невозможно да се направи. Совеста ни е дадена од Бог и не можеме да се ослободиме од неа - без разлика колку и како ќе се обидеме да го сториме тоа.“

Постојат голем број на безбожни психолози кои се обидуваат да им помогнат на луѓето да се ослободат од чувството на вина. Дел од нив велат: „Чувството на вина е резултат на религиозните учења. За да се ослободите од него, треба да направите нешто лудо. На пример, одете во дискотека, најдете некој од спротивниот пол и имајте секс со таа личност.“ Знаете зошто го велат тоа? Бидејќи сакаат да ги натераат луѓето да направат нешто што совеста им вели дека е погрешно, мислејќи дека токму тоа дело ќе ја потисне совеста. Но, грешните дела нема да ја потиснат совеста, туку можат да ја активираат.

Ќе прескокнам неколку стихови и ќе го прочитам стих 9. Слушнете што пишува таму:

Кој го отстранува увото свое да не го слуша законот, на таквиот и молитвата му е одвратна. (Изреки 28:9)

Во времето на Соломон, зборот „законот“ се однесувал на петте Мојсееви книги, книгата Исус Навин и книгата Судии. Не сум баш сигурен дека во тој период Псалмите припаѓале на Законот. Но, од денешна перспектива, можеме да кажеме дека овој стих се однесува на Божјиот Збор, односно Библијата.

Која е поентата на овој стих? Еве што вели Соломон преку оваа изрека: „Ако сакаш Бог да те слушне, прво Ти треба да го слушнеш Неговиот Збор“. Бог многу јасно кажува дека нема намера да ја слуша молитвата на безбожниот. Некој можеби ќе рече: „Што ако некој безбожен човек има болна ќерка и му се помоли на Бог да ѝ се смилува и да го запази нејзиниот живот? Зарем Бог нема да го слушне и да му ја услиша молитвата?“ Јас ќе речам: „Безбожниот нека повика некој кој е побожен, и нека бара од него да се моли за ќерка му.“

Самиот Бог рекол дека нема да ја слушне молитвата на грешникот. Во 1 Петар 3:12 пишува: „бидејќи прочитете на Господ се вперени кон праведните, и ушите Негови – кон нивните молитви, а лицето Господово е против оние кои прават зло за да ги истреби од земјата.“ Бог многу јасно ни кажува кој е неговиот став, дури и вели дека молитвата на безбожниците му е одвратна.

Слушнете што пишува во следниот стих:

Кој ги упатува праведните кон патот на злото, сам ќе падне во јамата своја, а непорочните ќе наследат добро. (Изреки 28:10)

Ова е еден од духовните принципи кои Бог ги воспоставил во овој свет. Ако ја читате Библијата ќе забележите дека во неа има многу примери за вистинитоста на овој стих. Продолжувам со читање; стих 11:

Богатиот човек самиот се смета за мудрец, но умен сиромав ќе го разобличи. (Изреки 28:11)

Едно од нештата кои треба да ги имате на ум во однос на богатството е дека оние кои го поседуваат имаат зголемени шанси да се чувствуваат горделиви и да имаат високо мислење за себе. Прво Библијата, но исто така и искуството ни кажува дека богатството често оди рака под рака со арогантноста. Навистина не знам која е поврзаноста помеѓу богатството и арогантноста; можеби оние кои се богати се сметаат себеси за подобри од другите бидејќи успеале да заработат повеќе од нив.

Но, забележете што пишува во вториот дел од стихот: „умен сиромав ќе го разобличи“, тоа значи дека умниот сиромав ќе го разобличи арогантниот богаташ. Оние кои се сиромашни можеби немаат многу материјални богатства, но некогаш токму таквите луѓе имаат силна и длабока вера. Некогаш кога сиромашните ги слушаат богатите, тие знаат дека зборовите што излегуваат од нивните усти се површни и празни, и дека немаат разбирање на духовните нешта.

Се разбира, ова не значи дека богатите се секогаш арогантни и дека нивните зборови се секогаш површни и празни, а сиромашните се секогаш длабоки и имаат силна вера. Некогаш нештата ќе бидат спротивни. Идејата на царот Соломон е да ни даде до знаење дека богатството не подразбира мудрост.

Забележете што пишува во стих 13:

Кој ги крие престапите свои, нема да напредува; а кој се кае и ги остава, ќе биде помилуван. (Изреки 28:13)

Ова е многу важно! Ако сте христијанин и се обидуваат да ги прикриете своите престапи, сакам да знаете дека тој обид нема да заврши добро. Знаам дека има христијани кои се обидуваат да ги сокријат своите престапи. И јас сум се обидел да го сторам тоа. Тоа е исто како да ставите ханзапласт на ткиво кое е заразено со рак. Таков е ефектот на обидот да се прикрие гревот. Од друга страна, Соломон вели дека оној кој го признава гревот ќе добие милост.

Во првото послание на Јован пишува: „Ако ги исповедаме гревовите свои, Тој е верен и праведен за да ни ги прости гревовите и да нè очисти од секаква неправда.“ (1 Јован 1:9). Тоа не значи дека треба јавно да ги исповедаме гревовите пред сите луѓе, туку пред Господ. Да му дозволиме на Бог да се справи со гревот во нашите срца. Ако бидеме искрени пред Бог и се исповедаме, можеби Тој ќе нè поттикне да разговараме за тие гревови со некоја доверлива личност која ќе се моли за нас да чекориме во светост. Стих 14:

Блажен е оној човек, кој секогаш се бои; а кој го ожесточува срцето свое, ќе падне во неволја. (Изреки 28:14)

Ова е уште една прекрасна изрека. Поентата е дека се благословени оние кои имаат страв од Господ: „Почеток на мудроста е верноста кон Господ, а почитувањето на Светиот е разум“ (Изреки 9:10). Што значи да се има страв од

Бог? Тоа значи дека сте свесни за Божјата големина и сеприсутност и живеете на начин кој Му е угоден Нему. За разлика од блажените луѓе, има и такви кои го ожесточуваат своето срце, односно не сакаат да Го слушаат Божјиот Збор и да живеат според Божјата волја.

Во овој дел од програмата сакам да напоменам нешто многу важно кое е поврзано со стихот што го прочитавме. Со оглед на тоа што долго време ја поучувам Библијата, низ годините имам добиено многу повратни информации поврзани со овие поуки. Една жена ми го напиша следново: „Ти го пишувам ова со Христовата љубов. Често ги нагласуваш грешките на христијаните, но зарем немаш да им кажеш нешто што ќе ги охрабри?“ Прво, сакам да напоменам дека моја задача е да ја поучувам Библијата и верно да ја пренесам нејзината порака. Верувам дека живееме во време на големо духовно отпадништво и треба да се зборува за тоа.

Но, свесен сум дека на христијаните им е потребно и охрабрување, и затоа сметам дека треба да ги охрабрувам христијаните да чекорат верно по Божјиот пат. Прво, потребно е охрабрување зашто христијаните се соочуваат со многу притисоци, а второ, потребно е охрабрување бидејќи ако христијаните не живеат според нивната вера, големи се шансите дека нивните ближни нема да сакаат да Го следат Христос. Затоа, денес сакам да ве охрабрам да продолжите да чекорите по Божјиот пат и да имате стравопочит од Него. Царот Соломон вели дека оние кои се бојат од Бог се благословени луѓе.

Продолжуваме со читање. Забележете што пишува во стих 17:

Човекот, виновен за пролевање на човечка крв, бега до гроб, за да не го фати некој. (Изреки 28:17)

Со други зборови, оној кој направил голем криминал и е свесен за своето злодело, ќе ја носи таа постапка со себе до крајот на животот и постојано ќе му биде тешко за тоа, а и ќе се плаши дека некој ќе сака да му се одмазди. Некои луѓе не само што живеат во страв, туку и одлучуваат да извршат самоубиство. Еден таков пример имаме и во Новиот Завет. Јуда Искариотски, предавникот на Господ Исус Христос се обеси бидејќи не можеше да ја поднесе тежината на својот грев.

Пред некое време еден инспектор ми рече: „Знаеш, некогаш имаме криминални случаи кои траат со години и навистина ни е тешко да ги решиме бидејќи немаме доволно докази со кои би работеле. Во целото тоа бунило знае да се појави некој маж или жена, кои се наоѓаат во затвор, и ни признаваат дека се виновни за случаите на кои работиме.“ Знаете зошто се случува тоа? Бидејќи тие злодела ги носат врежани на својата совест, и сакаат да ги кажат за да си ја олеснат вината. Бог го создал човекот на таков начин што чувствува вина. Целта на таа вина е да не донесе до покајание.

Стих 24:

Кој го краде татко си и мајка си и вели: „Тоа не е грев“, тој им е соучесник на грабителите. (Изреки 28:24)

Некои луѓе го оправдуваат крадењето од дома со зборовите: „Секако тоа еден ден ќе ми биде оставено во наследство. Затоа можам и сега да земам дел од тоа што еден ден ќе биде мое.“ Но, крадењето од дома е злодело во Божјите очи. Можеби ќе се сетите дека во времето на Господ Исус Христос, дел од религиозните водачи си измислија правила во однос на тоа дали и колку треба луѓето да се грижат за своите родители. Тие му велеа на народот: „Ако ги дадете во храмот средствата со кои сакате да се грижите за своите родители, тогаш вие сте ослободени од обврската да се грижите за нив.“ Со тоа тие крадеа од своите родители бидејќи не им ја покажуваа почитта која ја заслужуваа.

ГЛАВА 29

Со тоа доаѓаме до глава 29, која започнува со многу интересен стих:

Човек, кој, иако разобличуван, останува тврдоглав, неочекувано ќе биде скршен, и ќе нема за него лек. (Изреки 29:1)

Бог има многу начини на кои не разобличува, а сепак некои луѓе си продолжуваат по старо. Познавам луѓе кои беа предупредени од страна на Бог за нивните престапи, но си продолжија да живеат по свое, и по некое време се соочија со Божјиот праведен суд.

Пред некое време се шетав на улица и забележав дека на едно место беше собрана голема толпа луѓе. Кога се приближив до толпата, видов дека се собрани околу возило кое било дел од сообраќајна несреќа. Неколку дена подоцна им предавав на студентите, го спомнав тој случај и еден од нив ме праша: „Сакате ли да ја знаете приказната за таа кола?“ Одговорив потврдно.

Студентот ми кажа дека таа кола била возена од средношколец, кој бил во возилото заедно со неговата девојка. Неколку часа пред сообраќајната несреќа биле во домот на една нивна другарка со цел да ја однесат на некоја забава. Таа имала план да оди на библиско проучување и им рекла дека не може да оди со нив. Ги поканила да дојдат со неа на библиски час, и тие ја прифатиле поканата само поради љубезност. Кога биле собрани на библискиот час, таа им кажала за Господ Исус Христос и спасението кое Тој го нуди.

Кога го слушнале тоа, децкото и девојката се насмеале и одлучиле да го напуштат часот. Пет минути после таа случка, се возеле во колата со многу голема брзина, кога друга кола го удрила нивното возило од страна и ги усмртила на лице место. Бог им дал шанса да се покајат. Тој ги разобличил, но тие не сакале да послушаат.

Во Библијата има неколку примери за вистинитоста на овој стих. Ќе спомнам само неколку: Корија, Датан и Авирон, Језавела, и др. Ќе продолжиме со читање. Слушнете што пишува во стих 2:

Кога праведниците се умножуваат, народот се весели, а кога безбожниот господари, народот офка (Изреки 29:2)

Во некоја од претходните епизоди прочитавме изрека која вели дека безбожниците не можат да ги решат проблемите на народот, но за разлика од нив праведниците служат за благослов на народот.

Тоа е една од главните потреби на државата во која живееме. Не ни требаат луѓе кои тврдат дека имаат решение за секој проблем во државата, бидејќи многу добро знаеме дека таквите ветувања се лажни. На нашиот народ му се потребни побожни водачи кои пред се ќе застанат на страна на правдата и ќе се застапуваат за тоа што Му е угодно на Бог - без разлика која ќе биде цената што треба да ја платат за таквите ставови. Кога таквите водачи ќе почнат да се умножуваат - народот ќе се весели. Стих 4:

Царот со правда ја зајакнува земјата своја, а кој љуби подароци, ја расипува. (Изреки 29:4)

Оваа изјава можете да ја најдете и во еден од псалмите на царот Давид. Поентата на овој стих е дека правдата треба да биде основата на владеењето на царот, а не желбата за богатење. Ова не се однесува само на царевите, туку и на денешните политичари. Навистина е штета што тие не ја разбираат потребата и важноста на правдата.

„Царот со правда ја зајакнува земјата своја“ - токму затоа повторното доаѓање на Христос на оваа земја е единствената надеж за светот! Кога тој ќе се врати, луѓето ќе видат што значи да се владее со правда.

Има уште многу стихови од глава 29 кои верувам дека ќе ни бидат од голема полза. Следниот пат ќе продолжиме со обработка на оваа старозаветна книга. Се надевам дека ова што го размислуваме ви служи за благослов.